

A női betegségek gyógykezelésében a természetes »Ferenc József« keserűvizet gyakran alkalmazzák, mert reggel éhgyomorra egy pohárral könnyen bevehető, rendkívül enyhe hashajtó hatása pedig gyorsan és minden kellemetlenség nélkül jelentkezik. Kérdezze meg orvosát.

teljes kenyértelenséget vagy a befektetett tőke elvesztését vonhatja maga után. Még igen sokan igazodnak aszerint, hogy a hivatalnoki pálya a legjobb, mert »a hivatalnok nyomorog ugyan, de az legalább biztos«. Amíg a keresztény fiataliságnak ez az idegenkedése a nagyobb kockázattal járó szabad gazdaságtól nem lesz leküzdhető, amíg ez a fiataliság az ipari és kereskedelmi vállalatoknál nyert elhelyezkedését, ha csak egészen elsőrangú nagy vállalatokról nincs szó, rendszerint csak átmenetnek tartja valamilyen szolgálati pragmatikával bíró állami vagy városi hivatalban való elhelyezkedés lehetőségének bekövetkeztéig, addig minden, az ifjúságnak az ipar és kereskedelem felé való tereléseire irányuló törekvés kevésbé hatályosnak fog bizonyulni.

Nézetem szerint különben az utolsó években a keresztény ifjúságnak a gazdasági pályákon való elhelyezkedése minden rendkívüli intézkedés nélkül is nagyobb lendületet vett. Egész sora a vállalatoknak előszeretettel alkalmazott keresztény munkaerőket, sőt olyan is van közöttük, amely jóformán kizárólag ilyeneket állított be. Azt mondják, hogy nem elég, hogy fiatal emberek kerüljenek a vállalatokhoz, ha a vezetőket a zsidósághoz tartoznak. Ebben lehet valami. De ha eltekintünk olyan esetleg létező vállalatoktól, amelyeknek keresztény munkaerők alkalmazásával szemben bizonyos előítéletek voltak és amelyekre egész jogosan lehet bizonyos nyomást gyakorolni ez előítéletek megváltoztatása érdekében, akkor az a körülmény, hogy a vezetők között ma kevés a keresztény, az utolsó generáció munkaadóinak vagy munkavállalóinak, esetleg mindkettőnek hibájára vezethető vissza, mert azért nem állnak ma rendelkezésre vezető állásra alkalmas keresztény munkaerők, mert évtizedekkel ezelőtt nem akadtak fiatal emberek, akik az ilyen vállalatokba beléptek volna. A mai fiatal emberek közül azonban tíz-tizenöt év után ki fognak kerülni olyanok, akik egyes vállalatok vezetésére is képesek. Ez a fejlődés mesterséges beavatkozás nélkül, normálisan is bekövetkezett volna. Ha a kormány által tervezett intézkedések azzal, hogy megtörnek egyes előítéleteket, amelyek egyik vagy másik vállalatnál a keresztény fiatalisággal szemben netalán fennállnak, ezt a folyamatot meggyorsítják, ez ellen, ha ezek az intézkedések jogfosztással nem járnak, alig tehető kifogás. De ennél tovább menni nem kell és eredménnyel tovább menni a gazdasági élet érzékeny megzavarása nélkül nem is lehet.

A kormányjavaslat gyorsítani akar egy magában véve kívánatos fejlődést, amely a dolgok természetes rendje szerint is fokozatosan bekövetkezett volna és amely már útban volt. Ennek az intézkedésnek ára sokezer egzisztencia tönkretétele, megélhetési lehetőségeinek hirtelen elvágása, gazdasági életünk rendjének erőszakos megbolygatása. Mondhatná valaki, hogy amikor Kínában milliók, Oroszországban százvezrek, Spanyolországban tízezrek váltak földönfutókká, ez nem olyan katasztrófa, amely miatt érdemes volna felizgulni. De ez nem vigasztalás sem azoknak, akiknek családját ezek az intézkedések tönkreteszik, sem azoknak a keveseknek, akik fájdalommal látják, hogy Magyarország eltávolodik — először egy évezredes fejlődés folyamán — a szabadságnak, a jogegyenlőségnek és az emberszeretnek ama hagyományaitól, amelyek eddig széles e világon elválaszthatatlanul össze voltak kötve a magyar nemzet és Magyarország fogalmával. Lesz-e áldás a mások könnyeivel megáztatott kenyéradarabon, amely egyiknek-másiknak jutni fog? Kívánnunk kell, hogy legyen, mert rettenetes érzés volna, hogy nagy eszmei kincseket áldoztunk fel és végül is kiderülne, hogy ez az áldozat hiábavaló volt. De azok az előnyök, amelyeket ezek az intézkedések egyeseknek nyújtanak, aligha fognak egyensúlyban állni azokkal a szenvedésekkel, amelyekkel másokat sújtanak. Honpolgáraink összességének boldogságát tekintve, ezek az intézkedések alighanem minusszal fognak záródni.

„Szent és megingathatatlan az elhatározásom, hogy a békés fejlődésért megindítom a minden eddiginél elszántabb harcot“

Eckhardt Tibor húsvéti cikke a Magyarországon

(Saját tudósítónktól.) A Magyarország húsvéti számának élén Eckhardt Tibor vezércikkét közölte.

— Az utóbbi hónapok magyar közléte a fokozódó nyugtalanság, sőt zűrzavar képét mutatja, — ezekkel a szavakkal kezdődik a vezércikk, melyben Eckhardt Tibor »Választ kérek!...« címmel ismerteti álláspontját a legutóbbi politikai eseményekkel kapcsolatban.

A cikk szerint Ausztriának Németországgal való egyesülése volt az a rázkódtatás, amely nálunk megindította a kristályosodási folyamatot. Mindenki ráeszmélt a sürgős teendőkre. A társadalom tisztességes része törvényesen, az evolúció esz-közeivel óhajta elvégezni az átépítést, de jelentkezik már azok a sötét erők is, amelyek forradalomra spekulálnak. Erélyes vezetéssel és sürgős cselekvéssel törvényesen megoldhatjuk minden bajunkat, de a problémákat elkengetni és szétmázolni nem lehet. Az alapvető közjogi kérdésekben tavaly sikerült megnyugtató megoldásokat találni s ugyanezt kell most keresnünk a gazdasági és szociális reformok terén, egységes nemzeti közvélemény kialakításával.

Két fontos kérdésben — írja Eckhardt — a kormány már levonta a szükséges következtetéseket. Az egyik a honvédség fejlesztése, amely most már az egymilliárdos befektetéssel biztosítható lesz. A másik kérdés, amelyet a kormány megoldás útjára terelt, mégpedig törvényes mód-szerekkel, a zsidókérdés, illetőleg annak a magyar középosztályt érdeklő része. »Késérő elégtétel számomra, — írja Eckhardt Tibor — hogy azt a fajvédő programot, amelyet 1924-ben forradalmi szélsőségek bolygítottak ugyanazok, akik akkor perorot kiáltottak felénk, most hangosan hirdetik, sőt keveselik. Pedig bölcsebb dolog lett volna idejében hozzáfogni a megoldáshoz, mert akkor ez a függő kérdés ma már nem zavarná nemzeti célkitűzéseink erélyes megvalósítását. Van a magyar közéletben egy réteg, amely mindig akkor vitézkedik, amikor a vitézségre már semmi szükség nincsen. Valóban nehéz dolog szatírárt nem írni.

Eckhardt ezután rámutat a kor két vezető eszméjére, a nemzeti eszmére és a szociális gondolatra. Az elsőnek kizárólagos uralmát már megvalósították Szegeden, a másik azonban még messze van a megvalósítástól. A modern diktatúra és az igazi demokráciák mindenütt — ha ellenkező módszerekkel is, mint Roosevelt és Hitler — az osztályok felett álló népi egységre igyekeznek. Nekünk azonban egész szociális be-

rendezkedésünk elavult: az utóbbi két évtizedben a magyar közélet egyebet sem ambicionált, mint visszavezetni a magyar életet a háborúelőtti melegegyekbe. A célt elértük, de nincs köszönet benne. Új plutokrácia alakult ki, míg a széles tömegek, főleg a falun, elproletarizálódtak. Ért a helyzetért a ma is hatalmas lévő kormánypárt felelős.

A magyar autarchia több, mint tőkletes és a siker akkora, hogy kivételünk ellenében sem Németországból, sem Olaszországból nem tudunk már elegendő ipari csereárut behozni. A szó legszorosabb értelmében bekövetkezett a gazdasági lehetetlenség. Magemlíti Eckhardt a kartellek túltengését s a magyar földbirtoknok európaszerző példátlan megosztását. Népesedési térképünkön — kivált a Dunántúl — üres fehér foltok látszanak, melyek komolyan veszélyeztetik országunk magyar jellegét. A közterhek megosztása degeneratív jellegű s valósággal sorvasztja a népi erőket. A munka joga és beszállata törvényesen elismerve egyáltalán nincs. Erthetetlen, hogyan lehet a legnagyobb munkaidőben külföldre exportálni a munkáskezeket — írja Eckhardt — s idézi Bajcsy-Zsilinszky Endre legutóbbi cikkének egyik kérdését: mit nyer majd mindazzal, amit a kormány tett, a falu, a szegény, elnyomorodott, félretaposott magyar falu? A válasz lesújtó. A békén és türelemmel dolgozó és szenvedő falu népe sorsán valóban mindez nem változtat semmit. És ép ma van ez így, amikor a láthatáron a revízió lehetősége immár megjelent. Felelünk tehát a kérdésre: revízióképes állapotba hoztuk-e már országunkat? A zsidókérdés a megoldás útjára terelődött, de mikor kezdődik el a magyar kérdés megoldása? Mikor indul el végre útjára a magyar népi politika?

Felelemelő látványt nyújt ma is — végzi cikkét Eckhardt Tibor — a falu népe, amikor a rend és a tisztesség őre gyanánt áll helyt mások helyett is a gáton, nehogy a magyar ngart el-öntsék a vadvizek. De talán mégsem az következik mindebből, hogy továbbra is érzéketlenül lehet napirendre térni a mélyen gyökerező népi törekvések felett? A választól, melyet a közeljövő fog erre a kérdésre adni, függ a magyar sors; egész jövődönk, hogy kilábolunk-e a súlyos válságból vagy erőszakos megoldások felé sodródunk-e el? Az eszem arra tanít, hogy az erőszak mindig a visszafordul. Az érzéseim feltámadnak a felesleges és káros forradalmi veszély ellen. Ezért szent és megingathatatlan az elhatározásom, hogy a békés fejlődést — és ha kell, annak kényeszer tésért — megindítom a minden eddiginél elszántabb harcot.

Eredményes esztendő volt az 1937 Budapest számára

A zárószámadások a főváros fejlődéséről tanuskodnak

(Saját tudósítónktól.) Szendy Károly polgármester szombaton délelőtt ismertette a sajtó képviselői előtt Budapest múltévi zárószámadásainak eredményeit. 156,3 millió pengő kiadási előiránnyal szemben 2,1 millió pengő megtakarítás mutatkozik. A bevételek 157,5 millió pengő előiránnyal szemben 1,1 millió pengővel az előirányzat alatt maradt. A főváros a közunkák tempóját nem mérsékelte és mégis sikerült ezt a jó eredményt felmutatnia, végeredményképpen több, mint egymilliárd pengővel kedvezőbb az eredmény, mint amire számítottak. A polgármester hálóját fejezte ki a fővárosi közönségnek, hogy lehetővé tette áldozatkészségével ennek a gazdálkodásnak keresztültvitelét és köszönetet tolmácsolta az adminisztrációnak, amely teljes felkészültséggel és okos, takarékoskossággal dolgozott.

Kölesönpénzekből 31,1 millió pengő használt fel s ebből likvidáltak a kórházi alapot, kiegyenlítették a dollárkölesöket, kislakásokat építettek, elkészítették az új budai kivezető főútvonalat, fedezték a Margitid kiszélesítési költségeit, egy csomó új utat építettek, a Vízműveket modernizálták, rendbehozták a Rudasfürdő épületét, két új előjáróságot, több iskolát szerveztek s a városrendezés céljaira több telket sajátítottak ki. Újabb kölesönöket is vett fel a főváros, mégpedig 81 millió pengő a tabáni gyógyszálló építésére s 30 millió pengő a függőkölcsönök rendezésére.

A főváros vagyona 1556 millió pengő, a teher 675 millió, a tiszta vagyon tehát 881 millió pengő.

Nagyarányú fejlődésről és kitűnő üzleti eredményekről számolnak be a főváros üzemelő is. Az elektromos művek a múlt évben 288,7 millió kilowattóra áramot értékesített. 3,4 százalékkal többet, mint az előző évben. Az állami bevétel meghaladta a 45,7 millió pengőt, ami majdnem 1,8 millió pengővel több az előző évi árambevételénél. Az utóbbi néhány év alatt 32,356-tal vagyis 18,86 százalékkal növekedett a fogyasztók száma, a nagy iparvállalatok fogyasztása az előző évvel szemben 18,4 százalékkal, az 1930. évi fogyasztással szemben pedig 49,70 százalékkal növekedett. Az üzem összes bevétele csak kevéssel maradt alatta az 50 millió pengőnek.

A gázgyár összes bevétele 36,2 millió pengő, üzleti feleslege 1,472 millió pengő volt, ami körülbelül 1/10 millió pengővel több, mint az előző évben elért nyereség. A

gázgyár beruházásokra 530.000 pengőt fordított, különféle címeken 6 millió pengőt juttatott a fővárosnak. A múltévi gázértékesítés a gázművek fennállása óta a legmagasabb volt. Az ipari gázfogyasztás feltűnő módon emelkedett, 16 százalékkal volt több, mint az előző évben. Növekedett a kokszttermelés is, 147.600 tonna kokszt adtak el.

A Vízművek több mint 13 millió pengő bevételt ért el és a tiszta felesleg 1,2 millió pengő volt. A Vízművek új beszerzésekre és beruházásokra 716.000 pengőt, leírásokra pedig több mint egymillió pengőt fordított.

A fővárosi fürdők és gyógyforrások az idén is deficitet dolgoztak, de 206.000 pengő helyett a hiány csak 114.000 pengő volt. A Gellért-szálló 164.000 pengő nyereséget ért el, ellenben nagy a deficit a Széchenyi-fürdőnél.

A Községi Elélmiszerüzemnek kitűnő a mérlege. Az áruforgalom 7,7 az értéktartalom pedig 17 százalékkal emelkedett. Az üzemnek 113.575 pengő tiszta feleslege volt és emellett új beszerzésekre 50.000 pengőt fordított, leírásokra pedig 94.000 pengőt. A községi kenyérgyár tovább dolgozott kitűnő feladatra, az árnyéklás értelmében s 10.000 pengő tiszta felesleget mutatott ki, holott igyekezett áldozatok árán is a kenyérgyártást visszaszorítani. A lóhúsüzemnél 96.000 pengő hiány mutatkozik, de ennek az oka, hogy a polgármester a legszegényebb népréteg élelmiszerét rafinálással hozta forgalomba.

Szendy Károly polgármester nagy elismeréssel nyilatkozott Gátányi Béláról, a székesfőváros új számvevőjéről, akinek új minőségében ez a zárószámadás az első nagy munkája. A zárószámadás a törvényes határidőre elkészült. A pénzügyi bizottság 12-es albizottsága még e hónapban letárgyalja és május 11-én a fővárosi közgyűlése is elfogadja.

Vezérárusítás átado

Vásáron óriási forgalom érhető el, újdonsággal, egyedül való fesülésre, tartós hullámra, víz hullámra 2 perc alatt. Áram és vegyszerek nélkül. Glock, Brunn 1, Postfach 37, C. S. R.